

KADETTI JA DEMOKRAATTI

„Olemme tottuneet ajattelemaan”, sanoo „Retshin” pääkirjoituksen kirjoittaja, „että marxilaiset tunnustavat kadeteilla olevan demokraattisen puolueen merkityksen, tosin tuollaisin loukkaavin lisäyksiin: „porvarillis”” (siis: porvarillisdemokraattisen).

On vaikea kuvitellakaan suurempaa poliittista tietämättömyyttä „sivistyneissä ihmisissä”, jotka lukevat marxilaista kirjallisuutta. Tahtomattakin herää kysymys: eiköhän oman edun tavoittelu pane toisinaan tekeytymään tietämättömiksi?

Vuodesta 1906 alkaen olemme satoja ja tuhansiakin kertoja selittäneet, että kadetit *eivät ole* demokraatteja, vaan liberaalis-monarkistista porvaristoa. Jokaiselle poliittisesti sivistyneelle henkilölle tunnetut koko Venäjän marxilaisten viralliset päätökset vahvistivat sen keväällä 1907 ja julistivat kaikkien kuuluviin, että kadetit ovat liberaalis-monarkistisen porvariston puolue, että heidän demokratisminsa „on ulkokultaista”, että kadettien perässä kulkee osa pikkuporvaristosta „vain perinnäistävän vuoksi (sokeasta tottumuksesta tavalliseen, vanhaan) ja suorastaan liberaalien petkuttamana”⁶³.

Näitä ajatuksia on siitä asti toisteltu ja kehitelty satoja ja tuhansia kertoja.

Mutta kadetit noin vain muina miehinä uskottelevat muka „tottuneensa ajattelemaan”, että marxilaiset pitävät heitä demokraatteina! Totta totisesti: ken ei tahdo kuulla, on pahempi kuin kuuro.

Liberaalit eroavat konservatiiveista (mustasotniaalaisista) siinä, että he edustavat porvariston etuja, porvaris-

ton, joka tarvitsee *välttämättä* edistystä ja ainakin jossain määrin säännösteltyä oikeusjärjestystä, laillisuuden ja perustuslain noudattamista sekä jonkinlaista poliittisen vapauden turvaamista.

Mutta tämä edistysmielinen porvaristo pelkää demokraattia ja joukkojen liikettä vielä enemmän kuin taantumusta. Siitä johtuu, että liberaalit iän kaiken pyrkivät tekemään myönnytyksiä vanhalle, tekemään sopimuksia sen kanssa, varjelemaan monia menneisyyden perustukipylväitä. Kaikki tämä taas johtaa liberalismiin täydelliseen voimattomuuteen, sen arkuuteen, puolinaisuuteen ja ainaiseen horjuntaan.

Demokraatit edustavat väestön laajoja joukkoja. Demokraatti ei pelkää joukkojen liikettä, vaan luottaa siihen. Venäjällä ovat demokraatteja trudovikit ja yleensä vasemistolaiset „narodnikit”. Marxilaiset nimittävät heitä *porvarillisiksi* demokraateiksi ei suinkaan „loukatakseen”, vaan sen vuoksi, ettei mikään maiden uudelleenjako *eikä* mikään valtion muuttaminen demokratismiin suuntaan *vielä poista* pääoman herruutta, porvarillisen järjestelmän herruutta.

Työväendemokraattien politiikka on selvä. Me hyväksymme liberaalien kanssa solmittavat sopimukset oikeistolaisia vastaan vain vaalien toisessa vaiheessa ja ainoastaan siellä, missä on mahdotonta päästä demokraattien kanssa voitolle liberaaleista. Me taistelemme kaikkien porvarillisten demokraattien rinnalla niin kauan kuin he pysyvät uskollisina demokratismilleen.

„Pravda” № 75,
heinäkuun 26 pnä 1912

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan